

2010-04-03 20:53 CEST

Tusentals människor på flykt efter kraftiga jordskred i Uganda

Efter en veckas kraftiga regn inträffade för en knapp månad sedan en serie jordskred i Bududa-distriktet i Uganda. Över 300 människor rapporteras ha omkommit i lermassorna och många tvingades fly sina hem på grund av risken för nya skred. Rädda Barnen arbetar nu med utbildnings- och skyddsinsatser i lägret Bulucheke.

Vattenförsörjning och sanitetssystem liksom hälso- och sjukvårdsbyggnader och medicinsk utrustning förstördes i skreden. Matförråden är snabbt på upphällningen och situationen förvärras av att även boskapsdjur och odlingar begravdes i jorden. Samtidigt är över 10 000 människor i farozonen för nya skred. Regnen har även orsakat översvämningar på flera håll.

Utbildning och skydd

Många av de överlevande bor nu i tältlägret Bulucheke. Rädda Barnen jobbar med utbildning och barns skydd mot våld och övergrepp i katastrofens spår. En provisorisk skola har satts upp men intresset var så stort, 1 800 elever, att man har fått ordna överflyttning av vissa barn till skolan i en närliggande by. Rädda Barnen ordnar även fotboll och andra fritidsaktiviteter för att ge barnen en möjlighet att leka och umgås med andra och man har startat barnskyddskommittéer för att kunna fånga upp fall där barn utsätts för våld eller övergrepp eller där de har hamnat under extra sårbara förhållanden.

Svåra sanitära förhållanden

Men regnen fortsätter och situationen i lägret är pressad. Överbefolkade tält som blir kalla och fuktiga ökar risken för lunginflammation, framför allt bland de små barnen, och leran och smutsen tillsammans med svåra sanitära förhållanden gör människor mer mottagliga även för annan smittspridning.

14-åriga Wanja Nicholas och 15-åriga Khatiga Rogers bor nu båda i Bulucheke

Wanja berättar:

"Jag förlorade mina föräldrar i jordskredet. De var och träffade några vänner och jag och mina två bröder var hos mina morföräldrar ungefär två kilometer därifrån. På natten kände vi hur marken skakade. Jag är inte säker på när men det var mörkt ute. Min mormor sa åt oss att be, men jag var för rädd för att kunna göra särskilt mycket. Dörren var tillbommad och vi fick inte gå ut.

Plötsligt var det någon som bankade på dörren och vi hörde gråt. Mormor sa åt mig att öppna snabbt och utanför stod en kvinna. Hon berättade att hennes son hade dött. Hon hade skickat honom till Nametsi för att övernatta där. Hon pratade helt osammanhängande. Jag förstod inte vad hon menade när hon sa att Nametsi begravts i lera. Jag visste att stället mina föräldrar brukade gå till låg i Nametsi.

Jag började springa så fort jag kunde mot Nametsi. Men några män hindrade mig och tog mig tillbaka till mina morföräldrar. De sa att det var säkrast att stanna hemma. Min mormor förbjöd mig att lämna huset.

Mina bröder och jag stannade hos mina morföräldrar i ungefär en vecka. Våra föräldrar kom inte tillbaka. Tillslut packade mina morföräldrar lite saker och sa att vi skulle flytta på oss till ett säkrare ställe. Det var så vi hamnade här i lägret. Men jag vill hem igen."

Khatiga berättar:

"Mitt hem förstördes inte av jordskredet. Vi är här på grund av risken för att kommande skred ska drabba min by. Jag kom till Bulucheke tillsammans med min mamma och tre andra barn som bor hos oss. Pappa stannade för att ta hand om våra getter och vår egendom. Jag ville stanna med pappa, men polismännen hotade att slå oss så vi var tvungna att följa med de andra.

De första två nätterna här var svåra. Vi blev tillsagda att ansluta oss till några personer som bodde i ett annat tält. Vi sov på marken utan något att ha över oss. Det var en väldigt kall natt. Det var första gången jag sov på marken. Hemma sov jag på en madrass och vi hade tak över huvudet. Här var det bara tältduk. Vi fick lämna vårt hem i all hast så vi hade ingenting med oss. Tillslut fick mamma en filt, lite bönor och majsmjöl och en hink från Röda Korset. Hon bad våra grannar om att få låna en kastrull och gjorde i ordning gröt till oss.

Livet här har förbättrats mycket, men jag saknar mitt hem. Pappa kom hit häromdagen och sa att han inte kunde bo med oss. Han sa till mig att stanna med mamma och återvände hem. Mamma lyckades få tag på en plastmatta

som vi sover på. Det är i alla fall bättre än att sova direkt på marken.

Jag saknar skolan. Jag vet inte ens vad som kommer att hända med mig vad gäller skolan. Jag vet att barn från min skola dog under jordskredet. Jag var hemma då. Jag har inte varit i skolan sedan dess. Jag vet inte ens om den finns kvar.

Det jag gillar mest här är att spela fotboll. Jag har träffat många barn här. Några är små och några är äldre och jag känner inte alla. Men de är bra på fotboll och när jag återvänder till vår by vill jag fortsätta spela med dem. Bollarna här är också fantastiska. Hemma tillverkar vi alltid bollarna själva och vanligtvis slits de ut snabbt. Jag hoppas jag kan ta med mig en boll härifrån hem."

[Rädda Barnen](#) är en politiskt och religiöst obunden folkrörelse med verksamhet både i Sverige och internationellt. Med Barnkonventionen som grund arbetar vi för att barn ska få det bättre och för att barns rättigheter ska respekteras.

Följ oss på:

[Twitter](#)

[Facebook](#)

Kontaktpersoner

Rädda Barnens pressjour

Presskontakt

Tillgänglig för journalister mellan klockan 08.00 och 20.00.

press@rb.se

08-698 90 90

Anne Thorngren

Presskontakt

Pressekreterare

Svenska frågor

anne.thorngren@rb.se

0723-57 67 56

Åsa Runström Awad

Presskontakt

Pressekreterare

Internationella frågor

asa.runstrom.awad@rb.se

0733-55 34 33